

da skal jeg, naar det særlig interesserer det ærede Medlem, og naar det ærede Medlem ikke med Taalmodighed vil kunne afvente Afsviklingen af dette Spørgsmaal, meddele det ærede Medlem, at Grunden dertil ganske simpelt er den, at Departementsportlerne ere opsøgte med deres gamle Belsøb. Det ærede Medlem vil jo vide, at man et Par Aar har anset det for rigtigt, har været enig om, at endel af disse Sportler, Bevillingsgebyrerne skulde estergives. Nu formener Regjeringen, at Et af To maa være Tilfældet: enten maa disse Belsøb betales, eller ogsaa maa der gives en Lovbestemmelse derom. Forslag derom vil komme til at foreligge for det ærede Thing, og der vil da ikke faaes nogen Oplysning derom i Anmærkningerne til dette Forslag. Jeg tror ikke, det er sædvanligt, at Anmærkningerne til Finantsloven indeholde Oplysning om, hvilke Lovforslag der ville blive forelagte Thinget i Løbet af en Samling, men siden det ærede Medlem interesserer sig særlig for dette lille Spørgsmaal, har jeg dog villet give ham denne Oplysning.

Jeg ser, at de to ærede Medlemmer, der have havt Ordet idag, ikke ere tilfede, og der er altsaa ikke stor Opfordring for mig til at svare paa de Angreb, eller hvad man skal kalde det, som kom frem, ialtfald fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Berg). Dette gjælder saaledes det ærede Medlems Bemærkning om Sufferkogeriet paa St. Croix, en Sag, der jo foretigger paa en Maade, saavel hvad Bidraget som den manglende Rente angaar. Jeg skal kun bemærke ligeoverfor det ærede Medlem, at det jo ingenlunde er givet, at Renten af disse Kapitaler ville være tabte. Det er desværre en Kjendsgjerning, at den første Kampagne for Sufferkogeriet var fuldstændig mislykket, og at der derefter fulgte en partiel Ombygning af Sufferkogeriet. Men ligesaa vist er det, at den næste Kampagne, den isjor, var saa god, at man uden at være Sangviniker kan vente, at Sufferkogeriet for Fremtiden vil svare til Forventningerne, og i saa Tilfælde vil jo Renten ingenlunde være tabt. Den vil jo overhovedet ikke være tabt, saalænge Garantien for Renten er solvent. For Dieblisset er denne Garantis Solvens jo ganske vist noget tvivlsom. Det vil erindres, at det er Kolonialkassen, der er Garant. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) klagede over den efter hans Mening utilbørlige Sænderægtighed, der findes Sted i Afgjørelsen af vigtige Sager fra Ministeriets Side, medens det har vist sig, at saadanne Sager for Nigsdagen ere gaaede meget hurtigt. Denne Beklagelse kunde jo ganske vist vendes om fra Ministeriets Side ligeoverfor Thinget, idet man kan sige, at der ogsaa der er Sager, som nyde meget langsom Fremme, men hvis Ordning Ministeriet for sit Vedkommende hurtigt har været

paa det Rene med. Den Sag, det ærede Medlem særlig nævnte som Eksempel paa en beklægtig Sænderægtighed i Forhandlingerne i et Ministerium, har jeg tilfældigvis som Finantsminister en lille Smule at gjøre med, ikke, som man maatte tro efter det ærede Medlems Udtalelser, fordi det gjælder om Anvendelse af Statskapitaler, men fordi tilfældigvis en af Statsklovene ligger for Enden af det Terrain, som skulde anvendes til en ny Skydebane, til Bederlag for Benyttelsen af det Terrain, der hidtil af Militæret i Sølingør er brugt som Skydebane. Udvidelsen af Havnen til dette Byggeforetagende kræver et Terrain, som i Dieblisset tjener til Militærets Benyttelse, og som ikke kan asses, sørend et andet Terrain staffles tilveie. Byen har ikke set sig istand til at hyde andet Terrain end et, der har en af Statsklovene til Skjærm, tør jeg vel sige, for Skydebanen. Finantsministeriet har ikke anset det for forsvarligt, at en af Statsklovene eller Alt, hvad der færdes der, uden særlig Sikring blev udsat for Molest af de vilde Kugler fra Skydebanen. Det er, hvad Finantsministeriet har at gjøre med denne Sag.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Taubert) synes meget at ønske, at Regjeringen skulde forsyne ham og hans Venner med brugbare Valgprogrammer. Det ærede Medlem angav, hvad der efter hans Mening utvivlsomt maatte blive det Afgjørende ved de næste almindelige Valg og mente, at det var Regjeringens Pligt at bringe disse Spørgsmaal frem nu for Thinget. Jeg har den fuldeste Tillid til det ærede Medlems Opfindsomhed, at han ikke vil behøve af mig at forsynes med Valgprogrammer, og jeg tillader mig at mene, at det maa være Regjeringens Sag at vælge, hvilken Tid den anser for den rette til at bringe saadanne Spørgsmaal frem, som den tillægger særlig Betydning. At jeg ikke kan have nogen stor Opfordring til at bringe Spørgsmaalene om Revision af Toldloven eller overhovedet om Reformen paa forskellige Omraader frem, forekommer mig dog maa være tydeligt for Enhver, som har fulgt de sidste 7—8 Aars Forhandlinger om disse Emner. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Schalling) rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke vilde anfse det for rigtigt dog at forberede Revisionen af Toldloven igjennem en Kommission af Sagkyndige, skal jeg heri bemærke, at det forekommer mig at være unyttigt at ville sætte enten Regjeringens eller private Kræfter i Bevægelse i den Henseende, saalænge der ikke er nogen Udsigt til, at der kan opnåes Overensstemmelse mellem Regjeringen og Repræsentationen om det, der er det Væsentlige, at det skal være en Revision og ikke en Reduktion. Saa snart det Dieblis er kommet, da Enighed